

Պարույր Սևակ

Երգող նյութը

Եվ ի՞նչ ես դու:

Զարմանալի՜ երևույթ ես...

Երբ չես երգում՝

Եթե անգամ

Մարմարակերտ սյուն ու մույթ ես՝

Ուսիդ չկա

Կամա՛ր, ճակա՛տ.

Փլատակված սարավույթ ես:

Զարմանալի՜ երևույթ ես:

Երբ չես երգում՝

Լոկ շնչելու,

Կամ մնջելու,

Լոկ տանջվելու,

Կամ տանջելու,

Սովորական սովորույթ ես:

Հե՛նց երգեցիր՝

Նույնն ես կարծես,

Բայց կայնալես տեղն ու տեղը

Մի՛շտ նորույթ ես:

Երբ չես երգում՝

Ոտեր առած մի ձանձրույթ ես,

Միս-ոսկորի քայլող կույտ ես,
Եվ ո՛չ խեժ ես,
Ո՛չ ավիշ ես.
Քո իսկ հոգուն կպած ձյութ ես:
Հե՛նց երգեցիր՝
Դու ուրի՛շ ես.
Միանգամից գեղեցկացած,
Ո՛չ թե մարդ ես,
Այլ կախա՛րդ ես,
Մո՛գ ես,
Դյո՛ւթ ես:
Հենց երգեցիր՝
Ասեն-չասեն,
Ուզեն-չուզեն՝
Թո՛ղ որ փոքրը,
Բայց նայնպես դարձյալ գյուտ ես...
Դու պարզապես... երգող նյութ ես,
Երգող նյութ ես...

24.IV.1959թ.

Մոսկվա